

Italija podpira proti-vojni pakt. - Za mir na Kitajskem.

MUSSOLINI ODOBRAVA KELLOGGOV NAČRT ZA IZLOČITEV VOJNE. — ITALIJANSKA VLADA BO SPREJELA AMERIŠKE POGOJE IN TOZADEVNO POGODBO PODPISALA.

Washington, D. C. — Državni tajnik Kellogg izjavlja, da je prejel od italijanskega ministrskega predsednika Mussolinija pismo, v katerem pravi, da je samo ob sebi umevno, da se strinja s pogoji za izločitev vojne in bo ameriške predloge predložil vladni razmotrivanju. Mussolini dalje trdi, da je njegova volja, da ti se prišlo do sporazuma in je gotovo, da bo vlada sprejela pogoje in pogodbo podpisala. Lepo se to sliši od italijanskega diktatorja, vendar bo mogoče nekoliko zahrbtnosti poleg, kajti Mussolini namiguje, da bi Zed. drž. sodelovale pri mednarodni konferenci juristov, kjer se bo razpravljalo o proti-vojnih načrtih. Državni tajnik Kellogg pa je proti temu, da bi se Zed. drž. udeležile omenjene konference.

Angleži se vedno zavlačujejo z odgovorom na ameriške predloge za ohranitev miru. Kaj je temu vzrok, ni znano. Znano pa je, da ima Anglež svoje muhe, kakor jih ima Italija.

RAZMERE NA KITAJSKEM

Japonci in kitajski nacionalisti za mir. — Japonci so razorožili Kajšekove čete v Tsinanu. — Japoniki listi napadajo vlado.

Tokio, Japonsko. — Spor, ki je nastal med kitajskimi nacionalisti in Japonci je končan. Obe stranki sta za mir — ena kot druga ima interese le v tem, da se ne bijete. Japonci je za trg in generalu Kajšeku, da bi ne bil oviran na njegovem pohodu proti Peking. Torej, za mir je le z Japonci, ne pa s svojimi brati. Izgleda, da je do spor z Japonci privedel voditelje severne in južne Kitajske do sporazuma, zato je tudi Čang Tsolin prenehal s sovražnostmi proti nacionalistom in že računal na to, da bo Kajšek popustil, a se je zmotil.

Japonci so razorožili nacionalistične čete v Tsinanu, podali so se, ko so japonska letala krožila nad mestom in grozila z bombami. — Japoniki listi napadajo vlado ker mobilizira čete proti Kitajski in ljudsko mnenje je le za mir. Japonska z bojem prav nič ne pridobi.

BOJI V MEHIKI.

Guadalajara, Mehika. — V več krajih države Jalisco je prišlo te dni do spopada med zveznim vojakom in mehiškimi uporniki. Poročilo pravi, da je v bojih padlo petnajst vstajev; vojaki niso imeli žrtev.

V 36 DNEH OKOLI SVETA.

London, Anglija. — Toičiro Araki, Japonec, je v sredo dokončal potovanje okoli sveta, za katero je porabil 36 dni. — Edward D. Evans in Linton Wells iz New Yorka, sta isto turo dokončala leta 1926, v 28 dneh.

VELEZANIMIVO PREDAVANJE PROF. DR. V. ŠARABONA.

V Chicagu se bo vršilo to-le velezanimivo predavanje prihodnje sredo.

Iz Evrope je prišel k nam prof. dr. Šarabon, da nam govori o lepota stare naše domovine. V slikah nam jo bo pokazal. Po najmodernejšem morskem parniku se bomo vozili, v Sušaku bomo pristali in cerkva na Trsatu nas bo pozdravila. Odtod gremo po posameznih mestih Jugoslavije, si ogledamo Dubrovnik, Sarajevo, Zagreb, Beograd, Maribor, Ptuj, Celje, Laško, Rogaško Slatino, Belo Krajino, Dolensko, Notranjsko in pridevmo v Ljubljano, dušo in sree vsega slovenstva. Vidimo jo, lepo, zgodovinsko, a vendar moderno; vidimo grad, cerkve, nove zgradbe in vse drugo, kar je znamenitega.

Ustavimo se v najmodernejšem slovenskem hotelu 'Union' in se prepričamo, da je Ljubljana v vseh oziirih na višku. Ogledamo si tudi novi stadion, ki bo po svoji zgradbi in po svoji okolici gotovo najlepši na svetu.

Im Ljubljane krenemo proti Domžalam in Kamniku, se povzpemo na Veliko Planino, ki postaja v slovenskem zimskem športu zmeraj bolj važna, in se podamo preko nebeško lepih Kamniških planin na Korosko. Iz Koroske nas pelje pot po pobočjih Karavank, s telohom, narcisami in drugimi cvetkami pokritih, nazaj na Kranjsko. Gorenjsko vidimo pred seboj in vso krasno Savsko dolino, ki jo je imenoval slavn angleški potovalec Davis najlepšo dolino sveta. Obiščemo Tržič, ogledamo si dolinsko zdravilišče Golnik in gorsko zdravilišče Kofce, obiščemo starodavni Kranj, Škofjo Loko, pod gorami počivajočo Radovljico, Vrbo in Prešernovo rojstno hišo, in vidimo tudi sliko našega duševnega velikana Prešerna.

Da je naša stara domovina napredna, nam pokažejo električne naprave ob Završnici. Cerkev na Brezjah in cerkva na Sv. Višarjah nam velita, da so naši rojaki še prav taki kot so bili Slovenci že od nekdaj, in o tem nam pričajo tudi številni križi ob cestah, v dolinah in po gorah.

Ob avrkljih in encijanu nas pelje pot do ruske cerkvice, zgrajene v najdivnejšem kotičku gora od ruskih vojni ujetnikov. Više in više se vzpenjamo, idilične so slike z gorskih pašnikov; na lepe dneve neskaljene sreče v naših mladih letih se spominimo.

Bled nas sprejme, biser Kranjske, in za njim Bohinjsko jezero, utripanje slovenskega srca. Savica nas pozdravi, davni časi slovenske zgodovine nam pridejo na spomin. Ob mičnih triglavskih jezercih

COOLIDGE SE BOJI AEROPLANA.

Washington, D. C. — "Safety first", tako je rekel predsednik Coolidge, ko je odgovoril Russ Halleyu, bankirju in letalcu iz Rapid City, S. D., ko ga je le-ta povabil, naj pride, da z njim poleti nekoliko nakrog z letalom. "Coolidge does not choose to fly", vsaj toliko časa ne, dokler je predsednik Zed. drž.

PREISKAVA O NAPADU NA HANSONA.

Zahtevajo senatorske preiskave proti obrežnim stražnikom. — 173 oseb je bilo ubitih, le v petih slučajih so bili krivci kaznovani.

Washington, D. C. — Senator Copeland, demokrat iz države New York, zahteva, da senat podvzame potrebne korake, da se ugotovi, če tudi višje prohibicijske oblasti odobravaljo početje svojih uradnikov, ki napadajo nedolžne osebe in jih ubijajo, kakor je bil pred kratkim slučaj v Niagara Falls, N. Y., kjer sta dva obrežna stražnika streljala na odličnega meščana, Jacob D. Hanson, ker sta ga imela na sumu, da vozi v avtomobilu žganje. Copeland bo dalje zahteval, da senat poseže tudi nazaj in posveti v slučaj je umorov, ki so se od višjih oblasti potlačile. Izmed 173 umorov, katere so izvršili prohibicijski agentje in obrežni stražniki, je bilo le 5 slučajev, da so bili morilci kaznovani.

Pressburg, Čehoslovakija. — Grobokop v Rabi je zvonil z mrtvaškim zvonom, ko je umrl neki domačin. Pri tem pa je bil od zvona zadet s tako silo, da ga je vrglo skozi okno v zvoniku 300 čevljev visoko. Bil je na mestu mrtve.

nas pelje pot mimo Aleksandrovega doma na Kredarico in odtod na vrh najvišje jugoslovanske gore, na naš Triglav. Aljažev stolp je na vrhu, predavatelj sam stoji poleg njega. V dolino stopamo, ogledamo se v Aljaževem domu, gorskem našem hotelu. Glasovi zvončkov udarjajo na naše uho, živina se virača s pašne. Noč se spušča na zemljo, svetloba se ji umika, pride tema in nas zagrne v svoj plašč. Sanjamo o lepoti te naše stare domovine, ki ji na svetu ni para. V sanjah vidimo rododendron, encijan in planiko, značilne cvetlice Slovenije. Pošljajo nam zadnje priske pozdrave iz stare domovine.

Slike, ki jih ima predavatelj s seboj, so vse prav nove, nalašč za to potovanje napravljene. Velika večina je v naravnih barvah, in bomo videli pokrajine res take, kot so v resnici. Vstopnina ni velika, 50 centov za odrasle, za otroke pa 15 centov.

Čas predavanja je razporejen med Slov. naselbinami in na drugi strani. Za vse drugo pazite na naznanilo v tem listu. Čas predavanja je razporejen med Slov. naselbinami in na drugi strani. Za vse drugo pazite na naznanilo v tem listu.

DAN NAŠIH MATER.

Jutrajšnji dan — 13. maja, je posvečen MATERI. — Mati, o beseda sladka. Kako srečen je tisti, ki jo še ima, da lahko kliče — MATI. Otrok, ko je še v zibelki, najprvo kliče — mama. Koliko pa je ljudi, ki se ne zavedajo, kaj imajo, ko imajo še živo mater. Koliko ljudi je, ki bi dali vse kar imajo, samo če bi imeli še mater.

N za narod in ne za posameznika ni nihče toliko žrtvoval, toliko storil, ko slovenska mati. Stoletja je bila ona edina, ki nam je ohranjala jezik, čuvala naš narod. In tukaj daleč proč od domovine, je še danes slovenska mati naša edina nada, da nam bo naš narod ohranjen.

Pa ni to edina zasluga slovenske matere za naš narod. Če slovi danes po vsem svetu Slovenec kot pošten in delaven človek, na katerega se je mogoče vedno zanesiti, je to zasluga slovenske matere, ki je dala svojemu sinu na pot v življenje tako velik moralen zaklad, da ga tudi vsi viharji življenja niso mogli uničiti.

Materino srce je plemenito — žari radosti, če vidi svojo dete zdravo in srečno — krvavi pa, če vidi svojega otroka obdanega od težav in britkosti. Na jutrajšnji materinski dan nas veže dolžnost do matere, da se ji vsaj deloma odolžimo — saj dobrot njenih poplačati nikoli ne bomo mogli. Kdor spada med tiste srečne, ki imajo še mater, naj ji stori kakšno veselje — naj jo obdarujejo z kakšnim darom, če tudi majhnim, saj materino srce je hvaležno. Čigar mater pa krije črna zemlja, naj se jo spomni v molitvi.

MOŠTVO "BREMENA" V CHICAGU.

Chicago, Ill. — V četrtek ob 6. zvečer je prispelo moštvo "Bremena" z letalom na letališče 63. St. in Cicero ave. Dasi je deževalo, se je tam zbrala velika množica, ki je pozdravljala letalce. Od tam jih je sprejemni odbor odvedel v Stevens hotel. V soboto, to je danes, bo velika uradna parada, ki se bo pomikala na Roosevelt road in Michigan ave. proti Soldiers field. V soboto bo ob 3 popoldne, v stadionu predstava na čast gostom. V nedeljo ob 11-30 popoldne bodo letalci poleteli v Milwaukee.

NESREČA IN SAMOUMOR.

Deček našel obešeno na drevesu sestro; ko je tekel v hišo, da bi povedal očetu, je našel tudi njegovo truplo.

Omaha, Neb. — Edward Vankat, star 16 let, je na očetovi farmi, v Irvington, Neb., ne daleč od hiše našel svojo sedemnajstletno sestro Mary obešeno na drevesu. Ko je tekel po pašniku proti hiši, da bi žalostno vest naznanil očetu,

MUSICH SPOZNAM KRIVIM UMORA.

Joliet, Ill. — Velika porota je pronašla John Musicha, ki je ustrelil Johna Težaka, pogrebника in cvetličarja v Jolietu, krivim zločina umora. V četrtek popoldne se je Musich zagovarjal pred okrožnim sodnikom Frank L. Hooper-jem. — Poleg Musicha je isti dan porota pronašla krivim raznih zločinov še osem drugih oseb.

MESTNI PONOČNJAKI NA DEŽELI.

Obcestne gostilne izven mest, imajo vse polno ponočnih gostov. — Toči se prepovedana pijača, tam so tudi zavetišča temnih elementov

Chicago, Ill. — Zadnje čase so naše mestne oblasti precej trdo stopile na prste salunarjem in lastnikom ponočnih loklov, kjer se je zbirala skupaj mladina pri pijači in zabavi, pa tudi elementi, katerih posel je rop in tatvina. Večina teh lokalov je zdaj zaprtih, tisti pa, ki so še odprti, so pod strogim policijskim nadzorstvom. Zabaveželjni, si pa veselja ne pustijo krajsati, zato so pa se preselili izven mesta, kamor mesta mestne oblasti ne poseže. Obcestnih gostiln je veliko število in ponoči delajo lastniki istih dobre kupčije. Ti obcestni lokali pa imajo protekcijo od James L. Devereux, načelnika "highway" policije, ki je podal izjavo, da ne bo nadlegoval goste in stikal po salunih za prepovedano pijačo. Rekel je tudi, da ne bo dovolil svojim "copperjem", da bi preiskovali avtomobile, če ima kdo pri sebi pijačo.

Policijski načelnik se izgovarja, da svoje ljudi potrebuje za vzdrževanje prometa in za slučaje kakšnih zločinov, ne pa za preganjanje pijancev.

NI POMOČI ZA PRINCA KARLA.

Godstone, Surrey, Anglija. — Prošnje princa Karla, bivšega romunskega prestolonaslednika, so naletela na gluha ušesa. Hočel ali nočel, moral bo iz Anglije, ker se je izkazalo, da je v resnici koval zaroto v Angliji, da bi prišel na romunski prestol, kateremu se je, kakor trdi, proti svoji volji odpovedal. Ugotovilo se je, da je inkognito nameraval z letalom poleteti na Dunaj, kjer bi čakal pravega trenutka, ko bi bila pot uglasjena, da bi se vrnil v domovino, iz katere je odšel kot izgnanec. Kam bo zdaj romal, ni znano.

se je v travi spodtaknil nad truplom svojega očeta, Frank Vankata, starega 47 let, poleg njega je ležala puška, s katero je bil ustreljen.

Zadeva je zagonetna. Oblasti so mnenja, da se je očetu po nesreči sprožila puška, ko je lezel čez plot. Hči pa, ki je izvršila samoumor, ker ji oče ni dovolil iti na neko zabavo, ker je mati bolna in se nahaja v bolnišnici.

Iz neodrešene domovine.

ISTRANI SO IMELI SLABE VELIKONOČNE PRAZNIKE. — V NEKATERIH KRAJIH JE IZBRUHNILA PRAVA LAKOTA. — NEZNOSNI DAVKI TAREJO KMETA. — DRUGE ZANIMIVE VESTI.

Beda v Istri.

Takih velikonočnih praznikov Istrani še ne pomnijo, kakor so bili letošnji. V nekaterih krajih je izbruhnila prava lakota. Italijansko časopisje o tem molči. Oblastva se za slovenskega in hrvaškega kmeta ne zmenijo; fašistovska vlada sploh nima smisla za malega kmeta. Ljudstvo je popolnoma izstradano. Kakor sence hodijo mladi fantje in moške po vasi in še glas jim je ošibel. Po vojni še niso srečali tako upadlih obrazov. Napovedovala so se javna dela, a tudi tu je izkušnja pokazala, da za Slovana ni mesta. Prednost imajo vselej priseljenci, češ, da nimajo hiše ne posestva. Domačini, pri katerih se najdejo slovenske knjige ali časopisi, se takoj odpustijo. Zaslugek je itak majhen, sedem do osem lir na dan. Rečeno je bilo, da se bodo za to leto davki znižali. Same obljube. Kmet iz okolice Isole, ki je napravil samo za — 700 lir dolga, je moral plačati 125 lir davka, da si ni nič pridelal radi suše. In prav letos so se ponovno razposlali popisi za plačilo vinskega davka iz l. 1923-24; davku je pristeta tudi globa za zamudo. Davek se mora plačati najkasneje tekom enega meseca. Gre za ogromne vsote, ako pomislimo, da je bil davek naložen v času inflacije, ko se je n. pr. govede prodajalo po 5 lir kg žive vage, in se pobira danes, ko gre cena živine od 2 do 3 lire. — Kmet išče posojila za davke in za prehrano. Posojilnice je uničil puljski prefekt; mnogo jih je likvidiralo, druge so na isti poti, tretje so v krizi, ker so jih zasedli fašisti. Razni mešetarji in agenti italijanskih bank mamijo kmeta in mu posojajo agrarni kredit. Nabava agrarnega kredita je združena s tolikimi stroški, da se kmetu ne izplača; amortizacijski rok je kratak in ob dospelosti se dolg takoj iztirja z vso energijo. Mnogo premoženj gre tako na boben.

V času te nepopisljive bede se politično preganjanje nadaljuje. Hišne preiskave in pretepanja so na dnevnem redu, podestati so izpremenili primke celim občinam. Nikogar ni, ki bi držal fašistovske motogte na uzi. Nasprotno, "dober zgled" prihaja prav od zgoraj. V svojem poslovnem pismu se hvali odhajajoči prefekt Cavallieri: "Odstavili smo neitalijanske duhovnike, izruvali zadnje protidržavne preostanke, čeprav so bili spretno prikriti, dvignili smo trgovske in gospodarske organizacije..." Tako si brije norce iz nesrečnega ljudstva prefekt, ki je uničil skoro vse združništvo od Istrske posojilnice do najmanjše hranilnice. Da bi se naj Bog usmilil teh trpinov in jim poslal letošnji boljši letino!

Hišne preiskave v Istri. V Kubedu so karabinerji pri naračnikih slovenskih listov izvršili hišno preiskavo. Liste so zaplenili in odnesli. Pobrali so tudi vse slovenske knjige, ki so jim prišle pod roko. Pripomniti je treba, da gre za knjige in liste, ki izhajajo v Italiji in so že sli skozi strogo cenzuro fašistovskih oblastev.

Reški škof in politika.

Škof Sain je zapovedal dve-ma slovenskima duhovnikoma, naj se ne pečata "ne direktno ne indirektno" s politiko; škof jima očita, da propagirata nacionalizem. Duhovnika sta na pristojnem mestu razložila, da se nikdar nista pečala s politiko, pač pa sta širila dobro krščansko čtivo med slovenske vernike. Nekemu drugemu duhovniku je škof zaukazal, da mora opustiti vodstvo domače posojilnice. Razmere v prvi reški škofiji so res žalostne; saj je n. pr. znano, da ni v stolnem kapitlu niti enega Slovana, dasi je škofija za 80 odstot. slovenska.

Nova nasilja v Krkavcih.

Cerkvenemu ključarju v Krkavcih so prišli fašisti ponoči razbijati na vrata. Ključar ni hotel odpreti, ker je vedel, kaj ga čaka. Fašisti so se nato splazili na streho in jo odkrili. Skoz luknjo so pričeli metati debelo kamenje in blato. Ves čas so seveda grozili ključarju, da bodo obračunali z njim. Med divjim vpitjem so se odpravili dalje, ko se jim je zdelo, da so družino dovolj prestrašili. Fašisti so uprizorili vsa ta nasilja, ker je ključar cerkveni pevec. Na ta način bi fašisti radi preprečili slovensko petje v cerkvi.

Pisatelj Ivan Baloh se mora izseliti.

Č. g. Ivan Baloh, župnik v pokoji, ki živi sedaj v Bistrici, je bil pozvan, naj zapusti Italijo.

ŠIRITE "AMER. SLOVENCA"

DENARNA NAKAZILA

ZA JUGOSLAVIJO, ITALIJO, itd. Vaša denarna pošiljatev bo v starem kraju hitro, zanesljivo in brez odbitka izplačana, ako se poslužite naše banke Dinarje, ozir. lire smo včeraj pošiljali po teh le cenah:

500 Din	9.35
1,000 Din	18.40
2,500 Din	45.75
5,000 Din	91.00
10,000 Din	181.00

100 Lir	\$ 6.00
200 Lir	11.50
500 Lir	27.75
1000 Lir	54.50

Pri večjih svotah poseben popust. Poština je v teh cenah že vračena.

Zaradi nestalnosti cen je nemogoče vsajprej cene določevati. Merodajne so cene dneva, ko denar sprejmemo. Nakazila se izvršujejo po pošti ali pa brojevno.

IZVRŠUJEMO TUDI DENARNE POŠILJATVE IZ STAREGA KRAJA V AMERIKO.

Plačila in pošiljke naslovite na:

ZAKRAJŠEK & ČEŠARK, 433 W. 42nd ST., NEW YORK, N. Y.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list
v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izajaja vsak dan razen nedelj,
delnikov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
649 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Telefon: CANAL 0698

Naročnina:
za celo leto \$5.00
za pol leta 2.50
za Chicago, Kanado in Evropo:
za celo leto \$6.00
za pol leta 3.00

The First and the Oldest Slovenian
Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday
and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Phone: CANAL 0698.

Subscription:
For one year \$5.00
For half a year 2.50
Chicago, Canada and Europe:
For one year \$6.00
For half a year 3.00

POZOR:—Številka poleg vašega naslova na listu znači,
kaj imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker
vam veliko pomagata listu.

DOPISI važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list.—Za zadnjo številko v tednu čas do četrtič dopoldne.—Na dopise brez podpisa se ne ozira.—Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

J. M. Trunk:

Videl v Moskvi, in videl v Rusiji

Prvi, ki opisuje svoje vtise, je bil socialist Slavko Pretnar, in objavlja jih pod napisom: "Kaj sem videl v Moskvi?" Z njim je bil Tome, ki ni pri nobeni stranki. Drugi je Amerikane E. M. Newman, ki je o svojih vtisih izdal knjigo: "Seeing Russia". Oba sta toraj videla in poročata o tem, kar sta videla.

Tudi o takih vtisih je kočljivo poročati. Ako se omenja neugodni vtisi, se jih smatra kot obrekovanje delavske države, in vsak, ki simpatizira s sedanji razmerami v Rusiji, se čuti nekako užaljenega. Ko bi se pa pisalo samole o ugodnih vtisih, bi pa ne odgovarjalo resnici, in časniku mora biti na tem, da čitateljem poda pravo sliko o razmerah, ne pa take, kakršno si kdo želi.

Da bo tak, ki na ta ali drug način z razmerami v Rusiji simpatizira, videl razmere v boljši luči, je pač naravno in umevno, in sodruga Pretnarja ne moremo pri tem izvesti. Tudi nasprotno je naravno, ako komu razmere niso simpatične.

Mr. E. M. Newman poudari, da ni šel v Rusijo, da bi priporočal ali obsojal, kar sovjetski režim dela, temveč da poroča in vidi "things as they were, with eyes open alike to good and bad". Njegovi vtisi se od Pretnarjevih precej razlikujejo in se jim mora pripoznati večja objektivnost tudi radi tega, ker je več potoval, in piše s. Pretnar bolj o osebnih vtisih.

Pretnarju in Tomeju skoroda vse ugaia. Cena za listek iz Dunaja je malenkostna, skozi Poljsko so neusmiljeno zmrzovali (hm, hm...), sovjetski vagoni so bili toplotno zakurjeni, potnik ima listek in določen prostor, zamud je bilo le na Poljskem, v Rusiji nobenih, na postajah so časopisi, knjige, voda, potnikov ne odirajo, cene so normalne, v gostilni ne ločis ravnatelj od delavca, oficirja od vojaka, civilisti niso oblečeni "elegantno", a praktično, toplo in močno, večerja stane komaj 45 kopek, v Moskvi je bil sprejem prijazen, stanovanje v "Domu Truda", kosilo stane 30—65 kopek, hotel "Nova Moskovskaja" je boljši od Uniona v Ljubljani, z jezikom je spočetka šlo težavno, pa je prišla nemška židinja na pomoč, sodrugi so govorili nemško, celo srbsko in neki Bosanec je obljubil mnogo...

To in še več sličnega je videl s. Pretnar.

Kaj je videl Amerikanec Newman?

Videl je "a well-developed system of food bootlegging"—verženje z živili. Da jim ni treba plačati za dovoljenje in bi se izognili obdačenja, se mnogi kmetje oprimejo verženja. "If the police arrive, the food bootleggers run, and if they are caught, they are fined or sent to jail." Prav tako, porečeš. Ampak za tem se skriva vsa mizerija, da je razen osebne življenjske potrebe vse vladno.

Hoteli so vladni, kakor vse drugo. Newman pravi: "The system is not always pleasing to the guest, as servants appear to do about as they please. They perform their duties in a manner that may suit the soviet conscience; but it is far from being the service that guests are entitled to receive in all other countries of the civilized world." Ko je zapretel posebno predrzemu fantu v vzpenjaci, da ga naznani vodstvu, mu je osorno odgovoril: "Ne bo Ti pomagalo. The manager won't do anything." In "oskrbnik", ki je bil prej postrešek, mu je to potrdil. Zopet mizerija "vladne" vladne službe. In hoteli sami? "It is admitted that some of these hotels, formerly as fine as any in Europe, are conducted in what seems to the traveler to be a most slipshod manner, and that they are deteriorating rapidly..." Kdo bo popravljaj, kdo zidal novo, če pride potreba, ko lastnica, vlada, niti za nujnejše potrebe nima penenez?

Bivša aristokracija je zbežala, če je mogla, kar je je ostala,

je v najbednejšem stanju. Ruska aristokracija ni bila dosti prida, a reprezentirala je inteligenco. Brez inteligence noben narod ne more izhajati. Na kak način bi bili tudi novi oblastniki to inteligenco lahko vzeli v službo in se znatno z njo okoristili, ne da bi bila jim postala nevarna, kakor se boji. Uničili so jo, zatrli, pa bodo to inteligenco še strahovito pogrešali.

Newman govori, kaj vse je videl o znanih "wolf-boys-huliganih", ki delajo sedanjim gospodarjem precej preglavice. Vobče gre Newmanova sodbja za tem, da so v Rusiji sama nasprotja. Rusija je še stara zagonetka, in kako se bodo razmere razvile, mora pokazati čas. "I had reports of schools of all kinds springing up like mushrooms, but I could observe slight incentive to education", — toraj šol dosti, vzgoje malo. "I saw how tenderly the infants of working mothers were cared for by nurses in the employ of the state, but I saw thousands of waifs and poverty-stricken peasants, who seemed not to have enjoyed the blessing of a paternal government... I saw artistic treasures in museums... but I saw palaces from which most of these treasures had come... broken windows, ruined floors, walls, ceilings and stair-cases, present occupants by the dozens huddled in rooms... In some of these palaces three or four men occupy one room, three or four wives another, most of them eating cold food because there are no facilities of cooking..."

V Rusiji se toraj vidijo zelo nasprotni razmere, a tudi vidi se tam zelo nasprotno, kakor velela srce.

PROGRAM
PREDAVANJ PROF. DR. V.
SARABONA NA OSREDNEM
NEM ZAPADU.

V nedeljo po deseti maši v Sheboyganu, dvorana sv. Cirila in Metoda.

V nedeljo zvečer ob osmih v Milwaukeeju (dvorana se bo naznanih po cerkvenem opravilu).

Za Waukegan se bo oznanilo v cerkvi.

V sredo ob osmih v Chicago. Šolska dvorana sv. Štefana.

V četrtek ob 8. zvečer v So. Chicago, cerkvena dvorana.

V petek v Jolietu, ob pol osmih za otroke, ob pol osmih za odrasle, obakrat v Slovenija dvorani.

V soboto odide prof. Sarabon v Denver in Pueblo in obišče nazaj grede še Kansas City.

Morebitne spremembe se bo oznanilo v cerkvah in v listu.

KAJ NAROD PRAVI?

Sheboygan, Wis.

Na moja članka, ki sem jih te dni objavil v Amer. Slovencu in "Glasilu KSKJ.", sem prejel med drugimi čestitkami tudi sledeča odgovora, ki sta povsem značilna za našo slovensko javnost v Ameriki:

"Rock Springs, Wyo. — Ravno kar sem prebral 'Amer. Slovenca' in 'Glasilo KSKJ.' in zelo me veseli, da si prišel tako jasno in odločno, ali vendar tako gentlemansko na dan s stvarmi, ki so že dolgo težile srca slov. duhovnikov. Vse, kar si napisal, podpisem jaz z obema rokama... — Zdravstvuj! Tvoj Dr. Zaplotnik."

"Johnstown, Pa. — Velečastiti gospod:—Ko sem prečital Vaše članke v 'Glasilu KSKJ.' in 'Amer. Slovencu', ne morem, da bi Vam ne častital in izrekel priznanje za Vaš odkrit in odločen nastop za katoliška načela proti polovičarstvu in proti absolutizmu gotovih oseb v vodilnih krogih. To

je potrebno. KSKJ. mora biti v resnici katoliška, a ne samo pobarvana s katoliškim imenom.

Kar se med nami še katoliško imenuje, naj bo tudi v resnici katoliško, ali pa še s katoliškim imenom proč! Ne samo ime, ne samo lupina, temveč tudi življenje, tudi jedro mora biti katoliško. Kjer ni praktičnega, radikalnega katolicizma, tam katolicizma sploh ni.

Ne trpimo mešanice, ki ni za nikomol!

Veliko zelo je, če urednik katoliškega lista ne sprejme, če mu kdo pošlje kaj, kar bi bilo za napredek naše katoliške stvari, če zavrne, kar mu kdo svetuje, kar kdo predlaga, kar kdo hoče, da bi prišlo na dan, kar bi naši stvari koristilo; če ne da komu prostora v listu, da bi javno povedal svoje mnenje, če komu ne pusti, da bi potem lista prišel s svojimi za narod in vero važnimi idejami na dan in je samo zato, kar on sam zmora ali hoče. Tak urednik marsikaj sam ne stori, pa tudi drugim ne pusti tega, za kar on sam r. Tako uredniki pri katoliških listih so samo zavirali narodnega in verskega napredka.

Kako naj je človeku pri srcu, ki mu je mar katoliški napredek, ki mu je v resnici za narod in njega srečo in bi rad kaj storil in žrtvoval za vero in narod, in ima tudi zmožnosti za to, pa mora vse pustiti in gledati, kako narod versko in narodno, moralno in gmočno propada, ker sam ničesar ne more, ker nima moči in sredstev v rokah, ker nima odločilne besede (ker nima lista ali mu list ni na razpolago) in vidi, da oni, ki bi vse to lahko ali bi vsaj lahko to drugim pustili, pa nečejo?

Da, čas bi bil, da bi imel pri naših listih prostor, da bi imel v naši javnosti besedo vsakdo, ki hoče in more delati za verski in narodni napredek in koristiti reči dobri stvari.

stopal pravilno, ko je kar tako vdrl v sobo. Načrt je dobro zamislil, toda ni bil dovolj previden. Zelenooki pa, kakor da vidi njegove misli, je ironično pripomnil:

— Slabo ste računili. Do zadnjega diha se bom branil. Eno življenje več ali manj, mi je vseeno. Ako ne boste ubogali, vas ustrelim! Bog mi bo pomagal!

In pritisnil je petelina.

— No? — Date ali ne date? ...

— Dam! — Izvolite! ...

Oba dokaza drži pred Dr. Poppa, potem pa se z drznim skokom vrže na zdravnika. Čez en trenutek sta že oba na tleh. Sedaj je ta zgoraj, potem zopet oni. Grozna borba... Popp niti za trenutek ne spusti detektivovega vrata, ta pa se z nadčloveško močjo brani.

Zdi se, da je zdravnik močnejši... Onemoglega detektiva stlači pod sebe, poklekne mu na prsi — pograbi badalo in ga dvi-

še enkrat Vam iskreno čestitam in sem s pozdravom in vsem spoštovanjem Vaš And. Tomec."

Iz teh in sličnih pisem, ki jih prejemam, vidim jasno, kaj tudi narod misli v svojem srcu. Rev. James Cherne.

SREBRNI JUBILEJ SLOVENSKE ŽUPNIJE SV. JURJA.

So. Chicago, Ill.
Drugi mesec, 24. junija t. l., bo slovenska naselbina v So. Chicago na slovesen način obhajala 25letnico cerkve sv. Jurja. Župljani se marljivo pripravljajo na ta pomenljivi dan. Natančen vspehod po pravočasno objavljen. Za sedaj le toliko povemo javnosti, da se pripravi na ta dan. Za slovesen dan 25letnice že sedaj prijazno vabimo vse Slovence v So. Chicago, sosede iz Chicago, Jolietu, Waukeganu in dobrodošli tudi od drugih naselbin, da bomo tem bolj veličastno praznovali 25letnico cerkve sv. Jurja. Že sedaj se toplo priporočamo, da bi društva, ki se udeležijo slavnosti, prišla z zastavami. Southchikažani bomo ob gotovem času hvaležno povrnili vaš prihod do nas. Pripravljali odbor.

MAL POLOŽJE DAR DOMU NA OLTAR.

Cleveland, Collinwood, O.

Z gori označenim geslom je družba sv. Cirila in Metoda v domovini zbirala darove, s kojimi je gradila in vzdrževala šole v obmejnih krajih. Te šole so bile velikanskega pomena za obmejne Slovence, kajti iste so širile in krepile na eni strani narodno in kulturno zavest, ki je obenem vzpodbuda za gospodarstvo in podjetnost, na drugi strani so one rodile in vzgojile narodne junake, ki so bili pogostoma glavna opora naroda v težkih časih. To se omenja radi tega, da se predloči požrtvovalnost naših bratov onkraj morja, kateri so sicer s skromnimi sredstvi, vendar pa v skupnosti in slogi dovršili velikansko delo.

Naša naselbina se pripravljala na pomenljivi dogodek, ko se bo zasadila lopata prvokrat v zemljo in pričela veliko delo nove farne šole. V nedeljo, dne 13. maja ob 2. uri popoldne se bo odigral tisti svečani trenutek, od katerega je odvisna cela prihodnost collinwoodske slovenske mladine. — Collinwoodska naselbina je v svojem žitju in bitju že čestokrat pokazala, da igra zelo važno vlogo v življenju ameriških Slovencev; njena zgodovina nam jasno dokazuje, da so se Slovenci v Collinwoodu vedno zanimali za narodne in kulturne ustanove. Najvažnejša kulturna ustanova je pač šola; to je šolski dom, katerega mora vsak zaveden Slovence posvetiti svojo največjo pozornost. S svojimi lastnimi sredstvi si moramo postaviti šolsko stavbo, na katero bo naša naselbina lahko ponosna.

Vse, kar si Slovenci priborimo, si moramo ustvariti z delom svojih rok. Nič ne nam bo pomagal in se za nas brigal, če si ne bomo pomagali sami. Od nas Slovencev je tedaj odvisno, kakšno prihodnost zagot-

ovimo naši mladini; in ko se bo dvigala lopata in rezala zemljo za bodočo šolo, tedaj se spomnimo naših bratov v domovini, ki so mnogo žrtvovali za šole, samo da so rešili svoje sinove verskega in narodnega propada.

Cela svečanost ob priliki licitacije lopate se bo vršila po tem vzporedi: 1. Mladinska godba S.N.D. pod vodstvom Mr. Novaka. 2. Pozdravni nagovor domačega župnika Rev. Vitus Hribarja. 3. Nastopi gl. govornik Rev. J. J. Oman. 4. Zapoje cerkveni pevski zbor pod vodstvom M. E. Rakarja. 5. Mladinska godba. 6. Licitacija lopate.

Licitant bo Mr. M. E. Rakar, ki bo s svojim mogočnim glasom pravično razsodil, komu pripade prva, druga, tretja lopata itd. S tem dejanjem se bo pričela gradnja nove farne šole in obenem se bo pričela pisati nova stran zgodovine clevelandskih Slovencev. Clevelandski in collinwoodski Slovenci, žrtvuimo vsaj v nedeljo, dne 13. maja, v korist našim malim in prihitim ob 2. uri popoldne na cerkvene prostore, kjer bomo pokazali, da smo ljubitelji mladine. Ernest Terpin.

VESTI IZ ZAPADA DRŽAVE WASHINGTON.

St. Joseph Valley, Wash.

Precej časa je že minulo, odkar ni bilo nobenega dopisa iz zapada države Washington. Zato sem se jaz namenila, da nekoliko poročam iz naše naselbine.

Pomlad je nastopila z vso svojo krasoto. "Lepi maj, krasni maj, konec zime je tedaj." — Narava se je odela v zelenje in cvetje ter vstala iz dolgega zimskega spanja. Ptčki pojejo ter se veselijo lepih majniških dni. Vse se oživi, tudi človek se počuti ves drugace. Kmetje so pričeli obdelovati zemljo, orjejo, sejejo in sadijo in prosijo Boga, da bi dobro obrodilo.

Velika noč, Kristusovo vstajenje je za nami. Na veliko-nočno nedeljo je društvo "Holy Name" imelo skupno sv. obhajilo. Omenim naj še, da smo imeli priliko slišati božjo besedo v slovenskem jeziku. Kajti, Father Rev. A. Minar se je oglasil, ko je bil na potovanju iz Kanade proti Seattle. Mudil se je pri nas šest dni. Hvala Vam iskrena, Father Minar. Lepo je bilo. Kako si želimo, da bi Vas večkrat slišali. Slovence vedno rad sliši božjo besedo v svojem jeziku. Kako dobro mu to dene v tujini, daleč proč od domovine.

Dne 4. maja zvečer je bila prva plesna veselica v novem društvenem domu. Dom se imenuje: H. N. Hall. Plesne komade, valčke in polke ter druge ameriške plesne komade so nam svirali Mr. Louis Trampus in njegovi trije sinovi. Godba se imenuje Trampus Orchestra.

Mrs. L. Obermiller, roj. Torkar, se še vedno nahaja na bolniški postelji. Želimo ji skorajšnjo okrevanje.

Družina Joe Skoka ima še tudi sina Joe Jr. v Spokane, v St. Lukas bolnišnici. Blagemu mladeniču želimo, da bi kmalu

Nekateri pisali pri "Prosveti" so ali slepci ali pa ne znajo slovensko. Čitajo, pa ne razumejo. S tako "zeleno" sodrgo so pametne besede bob v steno. Pomilujem čitatelje Prosvete!

Neki A. X. pravi: "Dekan Šavs... zmerja slovenske delavce, ki čitajo in podpirajo naše liste, s 'pezdenci', ki 'prismodijo in odsmodijo', dalje z 'leno gadjo zalego!'"

Čitatelji Amer. Slovenca veste, da tega jaz nisem nikdar in nikjer niti rekel niti zapisal. Slovenske delavce predobro poznam, zato mi pač ne pride na misel, da bi jih zmerjal s takimi nemiselnimi besedami. Pri Prosveti pa seveda po svoji zavijajo in se lažejo, kakor je njihova navada.

A. X. je lažnjivec in poplavljevec in najbrže spada k "leni gadji zalegi". Zato mu dam priliko, da pošeno nekaj za služi.

Tisoč dolarjev (\$1000.00) nagrade dam A. X., ako mi dokaže, da sem jaz kdaj nazival slovenske delavce "pezdenci", ki "prismodijo in odsmodijo", ali "leno gadjo zalego!"

Torej, A. X. na delo! \$1000 je že nekaj!

Ako pa A. X. tega ne dokaže (kar seveda ne bo), potem pišate A. X. pri Prosveti ostane kar je: lažnjivec in obrekovalec.—M. Šavs, dekan.

Junaštvo. — Za časa soških bitk je prišlo visje povelje, da se mora prerezati telefonski spoj sovražnika. — Kapitano se obrne k svoji četi, ji razloži stvar in pozove, naj se kdo ji v prostovoljno za ta junakičin. — Vse je tiho...

"Še enkrat: Dotični heroj bo odlikovan, povišan in jaz si bom šel v čast, da imam v četi takega junaka!"

"?"

"Junaki! Mati domovina me bo hvaležna in ga bo po končani vojni sprejela odprti rok v svoje naročje!"

"?"

"Razen odlikovanja dobi še veliko denarno nagrado in..."

"Jaz!" iz vrste stopi mlad bersaglier.

"Tako, heroj! Dovolj, da ti stisnem junško desnico!... Vendar moram poizkusiti, če si dovolj hraber!" Reki potegne kapitano revolver iz taske in bliskoma prestrelj bersaglierov klobuk. Junak je poslednji izdržal preskušnjo.

"Bravissimo! Pojdi sedaj k magacinerju, naj ti da nov klobuk!"

"Hlače tudi prosim, gospod kapitano!"

"Jaz nisem streljal v hlače; zakaj hočeš druge hlače, ko so te vendar cele?"

"Kapitano, v hlače sem streljal jaz!..."

okrevaj.

Pozdrav na vse rojake in rojakinje tu in onstran morja. Slovenka.

* PODLISTEK *

Dr. Guthi Loma:

GRBAVEC.

Detektivski roman.—Iz madžarščine prevedel F. Kolenc.

Imate pravico, da tajite toda pomagalo ne bo mnogo... Berenyijeva žena je vse priznala!...

Tuzar je dobro računil. Drzna laž imela je uspeh. — Dr. Deziderij Popp se je zgrabil za pisalno mizo, da se ne bi zgrudil. Z voščenooblehim obrazom in široko odprtimi očmi je zijal v detektiva, ki je ravnodušno nadaljeval:

— Da, priznala je, da sta v en rog tulila.

Hipnotizirali ste Elijo Bergerja in ta nesrečno bolni človek je izvršil vašo voljo... Vi pa se niste zadovoljili s tem... Poglejte recept, s katerim je dobila vaša ljubica strup... Na dobro srečo sem vstopil v sobo izbrane žrtve ravno v trenutku, ko je hotela spiti strup...

Med detektivnim govorom se je dr. Deziderij Popp vrnila prisotnost duha. Z naglo odločnostjo je pograbil revolver in ga nastavil na Tuzarjevo čelo.

— Ne ganite se, kar ustrelim!

— Kaj hočete?

— Bodalo in recept... Niti besedice!...

Ako bodeite kričali na pomoč, ste zapisani smrti!...

Tuzar se je bal, da doktor v obupnem položaju uresniči svojo grožnjo. Kopeku je res hotel zaklicati, a beseda mu je v grlu zamrla. — Toda ali sme dati iz rok ta dva važna dokaza? — Uvidel je, da ni po-

voril.

— Razumem...

Orjak je bil na tem, da pograbi doktorja in ga tako nese na voz.

— Ne trudite se, prijatelj! Sam grem...

Gospoda kapetana pa lahko zagotovite, da bo imel lahek posel. Vse priznam... Tajil bi tako zastoj... Vsega tega je ta grda ženska kriva... Zakaj sem jo poslušal...

Orjak je dal močen sunek zločincu.

— Z obratom na levo sto—paj! — eden — dva — eden — dva...

Malo da ni skočil iz kože od veselja... Kako tudi ne... Saj je rešil mojstrovo življenje!

(Konec prih.)

Naročajte najstarejši slovenski list v Ameriki "Amerikanski Slovenec!"

ŽENSKI SVET

Urejuje Mrs. Fannie Jazbec.

MATERINSKI DAN.

Drugo nedeljo v mesecu maju, se po celi Ameriki praznuje "Materinski Dan."

Naša nova domovina ima vse polno raznih praznikov, a najlepši med njimi je Materin Praznik.

Na priseljence, ima ta praznik še posebno velik utis. Spominimo se svojih prvih let v tej, nam še tuji deželi, ko smo tako hrepeneli po svojem domu, po svojih domačih. Ali ni bilo naše prvo hrepenenje po materi, če je bila še živa? Tožilo se nam je po vsem, kar smo zapustili, a največkrat se nam je po materi zožilo.

Kako veliko nas je, ki bi radi vsaj še enkrat zrl v mili obraz svoje matere, vsaj na ta Materin Dan ji pogledali v nje-mile oči in stiskali njene, sedaj že slabotne roke katere so nas bežale in negovale v mladosti, a predalec smo narazen. Iči nas daljava, in mogoče že nismo več tako srečni da bi za nas še utripalo najblajše srce. . . srce naše matere. Bóg ve, koliko let že jo krije tihla zemlja. Vse kar moramo tedaj storiti na ta praznik je, da se spominjamo v molitvi. Ne, ni to še vse. . . Še nekaj lahko

storimo, in to je, da živimo tako kakor nas je ona učila. Njej se imamo zahvaliti za življenje in za svojo vzgojo. Njej na ljubo in njej v spomin spo-ljujmo kar nam je ona naročila ko smo se s teškim srcem posljavljali od nje, odhajajoč v neznane tuje kraje. Slovenske matere po Ameriki naj bi vzgajale svojo mladino v istem duhu kot so bile same vzgoje-ne. Naša mati je nam naročila ob slovesu. . . bodi pridna, bodi poštena! slabe tovaršije se varuj in na Boga ne pozabi. . . Take so bile navadno besede vsake matere, ko se je sin ali hči poslavljala, da gre po sve-tu.

Tudi nam Ameriškim Slo-venkam je potrebno to navo-dilo. Tudi našim sinovom in hčerkam je treba to naročiti, in večkrat, da ne pozabijo. Če bo naša Slovenska mladina v Ameriki vpoštevala ta priporo-če, se ni treba bati, da bo za-šla, se ni treba bati, da bo za-šla, vsaka naj pošlje ali prinese sama na zgoraj omenjeni na-slov, v nedeljo popoldan 13-tega maja.

Toraj na svidenje v sredo. Upamo da pridete vsi. Vabimo tudi članice iz Milwaukee in West Allisa, kakor tudi iz Chi-cage.

Marie Prislend.

RAZSTAVA ŽENSKIH ROČNIH DEL V SHEBOYGANU.

V sredo, 16. maja popoldan eni uri se otvori prva raz-stava ženskih ročnih del, pod pokroviteljstvom podružnice Slovenske Zenske Zveze.

Razstava se bo obdržavala v cerkveni dvorani in ne v šol-skih prostorih, kot prvotno o-menjeno, ker je cerkvena dvo-rana obširnejša. Ob tej priliki se želimo zahvaliti cerkvene-mu odboru, ki nam je dal dvo-rano brezplačno na razpolago.

Razstava se torej otvori ob eni uri popoldan 16tega maja in traja do pozno zvečer. Ker so s to razstavo zvežani stroški in je veliko dela in truda, se nadajamo, da bo jugoslovansko občinstvo našega mesta to upoštevalo in razstavo posetilo kar v največjem številu.

Za marsikoga, naj bo moški ali ženska, bo ta razstava imela dosti zanimivega. Koliko nas je, ki že leta in leta niste videli kolovrata in predice. Mogoče že od takrat, ko ste se kot otrok igrali okoli matere, ki je predla. Zato pridite in si oživite spomine na domovino pri pogledu na našo predico.

Dospele so tudi tri kleklar-ce, ena iz Logataca, druga iz Idrije, tretja pa je iz Sorice. Prinesle so s seboj čisto nove "pojsterčke" in klekelne za svojo umetnost. Obležene v narodno nošo, bodo razkazova-le svojo kleklarsko umetnost na razstavi.

Dalje bodo vsa druga žen-ska ročna dela demonstrirana po naših članicah, kakor: kvačkanje, umetna vezzena, pletenje in šivanje. Za vsako stroko bo različen vzorec in del na razpolago. Razstavljeno bo tudi razno pecivo, kot: tor-te, potice, kolači, buftelni, štraubi, krofi, piškoti itd. Pač vse kar premore slovenska ku-harska umetnost.

Imele bomo celo izložbo sta-rokrajških ročnih del, med nji-mi nekatera po več desetletij stara. Vse še lepo ohranjeno. Iz Lemonta smo dobili od č. o. frančiškanov lesene krožnike umetno zrezljane. Ti krožniki so zbudili mojo pozornost lan-sko leto na turistični razstavi v Chicagi, zato sem naprosila za nje in častiti očetje so tako pri-

našo zbirko. Jaz sem obiskala že več razstav, pa smelo tr-dim, da toliko lepega ročnega dela še nisem na nobeni videla, kot ga bo pri nas razstavlje-nega.

Vstopnina bo samo 25c in še dobro malico boste po vrhu do-bili, čisto zastoj. Razen dru-gih delikates, se bo serviral tudi "Pink Tea". Javnost mo-goče ne ve, kaj je to, a She-boygančanom je pa dobro zna-no.

Toraj priporočamo se vsem in vsakemu posebej, da pride to razstavo gledat. Kdor ne more priti popoldan, pa naj pride zvečer. Nič si ne mislite, da bo to samo za ženske. O ne, tudi moške bo zanimalo več stvari. Zlasti naše dramatikar-je. Kateremu pa ničesar ne bo všeč, se naj pa pri kavarni u-stavi, tam mu bodo gotovo v zadovoljnost postregli.

Vsem onim pa, ki bodo kaj h tej razstavi prispevali se na-znanja, da naj pošljejo vse stvari v nedeljo popoldan od dveh do štirih v šolsko sobo v prvem nadstropju. Pri vsaki stvari naj bo na kos ličnega popirja napisano ime lastnice, da ne bo kake pomote. Prosim, da vse pošljete v nedeljo, ker se pozneje ne bo sprejemalo, ker ne bo časa. Ne odlašajte in ne nalagajte nam nepotrebnega dela. Tudi je nam nemogo-če hoditi stvari po hišah iska-ti, vsaka naj pošlje ali prinese sama na zgoraj omenjeni na-slov, v nedeljo popoldan 13-tega maja.

Toraj na svidenje v sredo. Upamo da pridete vsi. Vabimo tudi članice iz Milwaukee in West Allisa, kakor tudi iz Chi-cage.

Za odbor podružnice št. 1. Marie Prislend.

IZ URADA PODRUŽNICE ŠT. 11, S. Ž. Z. Eveleth, Minn.

Tem potom se uradno nazna-nja, da smo imele 6. maja se-jo, na kateri smo izvolile nove odbornice, na mesto prejšnjih, ki so odstopile od naše podruž-nice. Nove odbornice so sle-deče: Elizabeth Rakovetz, predsednica; Frances Zakrajšek, tajnica; Ursula Ahlin, bla-gajničarka; Mary Peterlin, za-pisničarka.

Ponovno apeliram na sloven-ske ženske in dekleta v tu-kajšnji naselbini, za obilni pri-stop k naši podružnici. Člani-ce pa, da se prav pridno udele-žujte sej, katere se vršijo vsa-ko prvo nedeljo v mesecu. Vsaka članica naj vsaj eno no-vo kandidatino pripelje na prihodnjo sejo.

Pozdrav vsem članicam S. Ž. Z.

Frances Zakrajšek, tajnica.

PODRUŽNICA ŠT. 10 S.Ž.Z. Collinwood, O.

Vsem članicam naše po-drružnice št. 10 se naznanja, da bomo imele veliko plesno veselico dne 13. maja ob 7:30 zvečer v Narodnem Domu na Holmes Ave. Imele bomo tudi slovesen sprejem vseh tistih članic, ki še niso bile sprejete, pa imajo že plačano. Uljudno vabimo vse članice in nečlani-ce, da se udeležijo naše vese-lice in pripeljejo seboj svoje soproge in dekleta svoje fante, da se malo skupno pozabava-mo in da malo opomoremo na-ši blagajni. Ker, kakor vam je gotovo znano, smo imele zopet več izdatkov zadnji mesec. In sicer omožila se nam je naša članica Miss Česnik, kateri smo kupile darilo za \$6.00.

Z žalostjo naznanjam, da nam je nemila smrt zopet u-grabila članico iz naše srede, Mrs. Mary Klemenčič v staro-

sti 42 let. V zadnji pozdrav-smo ji položile venec za \$5.00, in avtomobil, da je šlo 6 članice za pogrebom. Zelo lepo je iz-gledalo, ko so naše članice imele bele nageljne, katere so položile na krsto ob zadnjem slovesu na pokopališču. Naj počiva v miru!

Zelo smo zmerom zaposle-ne v tem našem Collinwoodu. Komaj uredimo eno stvar, pa vam pride že druga na vrsto. Za belo nedeljo so nas bile povabile Barbertončanke v po-sete. Rade bi se bile udeležile v velikem številu, pa nam ni bilo mogoče. Zato nas je šlo malo, držale smo se gesla: bolje malo kot nič. Tem potom se najlepše zahvaljujemo Mr. in Mrs. Ožbolt za prijazno po-strežbo v dvorani. Tudi me vam bomo povrnile, kadar pri-dete k nam. Priredile so bile igro "Prisegam". Povem vam odkrito, da ste nas presenetile, tako fajn ste napravile, da ste lahko ponosne. Smešno in res-no, pa vse pravilno rešeno. Le tako naprej! Korajža velja! Za 21. aprila so nas vabile pa naše sosedice iz Newburga. Pa asj veste, če ne bi šle, bi rek-le: Tako v Barberton jih je neslo, tukaj, pred nosom, pa ne. To-rej nam ni nič drugega kazalo, kakor "Lizi" zapreči, pa v Newburg na ples. Dež je lil kakor za stavo, pa kdo se bo na dež oziral, kadar se gre za našo ljubo Zvezo. Tudi njim izrekamo najlepšo zahvalo za izkazano prijaznost in po-strežbo.

Tako vidite, največjo po-drružnico imeti, pa še drugan-nosove vtikati, to niso nobeni špasi. Vmes je pa še sto dru-gih reči, tako da človek včasih ne ve, kje se ga glava drži. Potem pa še pride kaka briht-na glava nad menoj vpiti: lah-ko se je tebi voziti okoli, ko ti pa drugi skupaj kvodre nosijo. Jaz bi prosila našo gl. pred-sednico ali tajnico, da bi še en-krat povedale in razložile čla-nicam, koliko spravi vsaka po-drružnica od teh kvodrov, ker je še veliko ljudi, ki jim nika-kor ne gre v glavo, da človek lahko tudi zastoj dela ako hoče. Vas, cenjene članice, bi pa prosila, da bi bolj redno plačevale svoj assesment, da nam ne bo treba hoditi kolek-tati, pa bo vsem ustrezno.

Na svidenje 13. maja! H koncu mojega dopisa najlepše

pozdravljam vse članice SŽZ, širom Amerike!
Mary Glavan, gl. podpr.

PODRUŽNICA ŠT. 2 S.Ž.Z. Chicago, Ill.

Vsem članicam naše po-drružnice se uljudno naznanja, da je došel iz Ljubljane gosp. prof. Šarabon, ki bo imel svoje predavanje v šolski dvorani v sredo, 16. maja. Ker je bil g. profesor nam toplo priporočen in bo njegovo predavanje go-tovo velikega pomena za nas, se prav uljudno vabite, da se tega predavanja udeležite brez izjeme vse in da pripelje-te tudi svoje prijatelje in znance. V ta namen se vrši iz-vanredna seja v nedeljo, 13. maja ob 8. uri zvečer (takoj po Šmarnicah) pri sestri gl. tajnici. Pridite! Sesterski po-zdrav!

Odbor.

KUHINJA.

Sladko zelje. Osnaži željna-te glave, zreži jih na široke re-zance, operi v vodi, popari ter kuhaj v vrelem kropu, pri kuhi pa deni vmes malo kumne; ko je kuhano, odcedi. Potem raz-grej presnega masla ali masti, deni noter drobno zrezane če-bule in zelenega peteršilja, malo moke, pa naredi bledoru-meno prežganje; deni potem noter zelje in če hočeš, tudi en kuhan in zmečkan krompir; premešaj, osoli in popraj, zalij malo z juho ali kropom. Ko prevre, je gotov.

Prisiljeno zelje. Razreži dve ali tri glavice belega zelja, ne-koliko debeleje kot za solato. Deni nanj žlico soli in malo kumne, premešaj in ga pusti, da stoji. Potem deni v kozico dve žlici masti; ko je vroča, malo fino zrezane čebule, lah-ko tudi kosček sladkorja; ko je rumena, dve žlici moke. Ožmi zdaj zelje ter ga prideni pre-žganju, prilij malo kisa in ju-he ali vode ter pusti, da še ka-ke pol ure počasi vre.

Prisiljeno zelje, drugače. Iz-trebi in nareži zeljnate glave kakor za solato, popari in od-cedi; deni jih v kozo; če pri-praviš jed za šest oseb, vlij gor tri žlice kisa pa ravno toli-ko dobre juhe ali vode; potem zelje osoli, potresi malo s kum-no ter z mastjo ali razbeljeno slanino zabeli, potem pokrij in počasi praži pri ognju. Ko se posuši, t. j. ko vso mokroto po-

nije, potresi malo z moko, za-lij malo z juho; ko se še malo pokuha, je gotovo.

RECIVO.

Dobra torta. Mešaj pol ure pet rumenjakov, pet unč slad-korja, limonove lupine in sok od pol limone. Temu primešaj rahlo sneg iz pet beljakov, tri unče drobno zrezanih mandelj-nov, malo klinčkov in dve unči piškotnih drobtin. Peci v dveh modlih. Pečeno torto namaži vmes in po vrhu z maraskino-vo peno in oblij z belim limo-novim ledom.

Laika torta. Mešaj pol ure sedem unč presnega masla, se-dem unč sladkorja in dvanajst rumenjakov. Temu primešaj rahlo trd sneg iz dvanajst be-ljakov in z njim tudi sedem unč neolupljenih, drobno zre-zanih mandeljnov, dve unči drobtin in dve unči rozin. Vse skupaj deni v dva modla ter peci v srednji vročini. Ohlaje-no torto namaži vmes, po vrhu in okrog z marmelado, ter oblij s pomarančnim ali limonovim ledom.

PAPUANSKI V JUŽNI AME-RIKI.

V New York se je vrnil po daljšem potovanju načelnik muzeja za indijansko narodo-pisje A. Hyatt Verrill in podal poročilo o novem indijanskem rodu, ki ga je odkril v pragoz-dih na meji Bolivije in Brazilije. Ta novo odkriti rod nima ničesar skupnega z ostalimi In-dijanci. Razlikuje se od sosed-njih plemen po telesu, po barvi kože in po jeziku. Verrill misli, da gre za papuansko pleme, ki je kakršnekoli naključju za-pustilo otoke v Tihem oceanu in se naselilo na ameriški celi-ni. Pleme je zelo bojevito in ni-ma nikakih zvez s svojimi so-sedi. Kulturno je močno zao-stalo in ne pozna koledarja.

NA PRODAJ STA v Waukeganu, Ill. poceni, dve loti, radi odpotova-nja. Vprašajte pri J. Kusman-u, No. 912, Lenox Ave. tds

NAJNIŽJA CENA V CHICAGU

3 nadstropna zidana hiša vogal 19. in Loomis cesta, velika trgovina, dvora-na za seje in 14 stanovanj, kuri se v pečeh, rent nese letno \$3,300.00. Cena je \$27,500.00, takoj treba samo \$4,000. Ostala na lahke obroke. Pridite k nam, da se pogovorimo.
WM. KOLACEK & SON,
2082 Milwaukee Ave., ali pokličite Humboldt 0043.

tako da nihče ne ve, koliko je star. Rod šteje kakih 350 duš in je na tem, da v kratkem po-polnoma izumrje, ker se ženi samo med seboj. Može, ki ho-dijo popolnoma goli in nosijo dolge brade, se ženijo navadno z deklicami 12 do 14 let. Rod časti po božje narodo in v na-sprotju z vsemi indijanskimi plemeni ne posveča solncu ni-kake pozornosti. Verrill jih je hotel proučiti še pred svetovno vojno, pa ni mogel do njih vsled njih velike divjosti. Zdaj pa se je raziskovalcu posrečilo, da je prišel z njimi v stike, opi-sal njih šege in navade ter za-pisal njih jezik. Podrobnejša znanstvena preiskava bo do-gnala, da-li čudno pleme res izhaja iz Polinezije.

DAR VPOKOJENI UČITE-LJICI.

Chicago, Ill. — Miss Carry E. Roundy, ki deluje kot učiteljica v West Chicago že 50 let, bo 5. junija šla v zasluženi pokoj. Kako je bila med me-ščani priljubljena, znači to, da nabirajo sklad, in ji namerava-jo podariti \$30,000. James Hurley, železniški delavec, je prispeval k skladu z zlatnikom \$2.50, katerega mu je podari-la Miss Roundy, pred petdeseti-mi leti, ko je bil njegov osmi rojstni dan.

POZOR!!!

Predno kupite kakšno hišo, bodite previdni, oglasite se pri meni, kajti jaz sem v tej kupčiji že nad 20 let. Ravno zdaj imam na razpolago več hiš v bližini slovenske cerkve, zidanih in lese-nih, malih in velikih, z vsemi vdo-bnostmi. Prepričali se boste, da vam jaz lahko denar prihranim.
Pokličite: Canal 577 ali pa pridite k

MARTIN LAURIČU
1900 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.

FLIT

* UNIČUJE
mole, muhe,
stenice,
ščurke
in druge mrčesi.

Get a can of FLIT today!

Za mesec majnik

priporočamo

ZA CERKVE, KAKOR TUDI ZA DOMAČE ŠMARNIČNE POBOŽNOSTI

našo veliko izbiro

ŠMARNIC.

V zalogi imamo sledeče:

- 1) Evharistične šmarnice (Fr. Bernik), usnje, zl. obreza\$1.25
- 2) Marija, vrtnarica našega srca, ali Šmarnič-ni misijon (Seigerschmied)95
- 3) Marija v predpodobah in podobah, šmarni-ce (J. Vole)95
- 4) Lavretanske šmarnice (Jerše)95
- 5) Marija, vzor kričaniškega življenja, šmar-nice (dr. Krulje)95
- 6) Znamenje na nebu, šmarnice (Jerše)95
- 7) Marija in sv. Ana, šmarnice (Bernik)95

Marijini častilci bodo z veseljem prebirali tudi sledeče knjižice:

- Kratko navodilo za pravo pobožnost do Mate-re božje, kraljice src\$0.75
Sveti rožni venec. Poučna in nabožna knjiga za krščansko ljudstvo 1.00
Marija, kraljica src. Nauk o pravi pobožnosti do Matere božje65

Če gg. duhovnikom bi priporočali brošuro

Duhovni pastir — Govori za majnik in za sta-novske družbe (Finžgar)\$0.45

Naročila, katerim priložite potrebno svoto denar-ja, blagovolite poslati na

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

V ZALOGI IMAMO ŠE NEKAJ

KNJIG

Goriške Mohorjeve Družbe

ZA LETO 1928.

PRIJATELJI LEPEGA IN ZANIMIVEGA BERILA, POSEZITE PO NJIH, DOKLER NAM NE POIDEJO.

Vredne so najmanj dvakrat toliko, kakor stanejo.

CENA JIM JE \$1.10 S POŠTNINO VRED.

Knjige so sledeče:

KOLEDAR.

ZA DOMAČIM OGNJIŠČEM, družinska vzgoj-na čitanka, F. Terčelj.

OB SREBRNEM STUDENCU, povest F. Jaklič.

ZGODBE SV. PISMA STARE ZAVEZE.

OČE BUDI VOLJA TVOJA, povest, Dr. Pregelj

(Kdor želi, lahko dobi mesto te zadnje povestne knjige: Dr. A. Ravnik: Kako zdravimo živino.)

Naročila z denarjem pošlite na naslov:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

Dobro meso - Dobra postrežba

se dobi le v dobri mesnici. Pri nas dobite vedno najboljše sveže, kakor tudi prekajeno meso. Izdelujemo prave kranjske domače klobase, na-rejene po domačem receptu. — Se priporočam v naklonjenost!

MATH KREMESEC

SLOVENSKI MESAR

1912 West 22nd St. Phone: Canal 6319. Chicago, Ill.

DŽUNGLA

— ROMAN IZ AFRIŠKIH PRAGOZDOV. —
Angleški spisal E. R. Burroughs. — Prevedel Paulus.

Kala je marljivo obračala preperelo listje in vejevje po široki slonovi stezi in iskala mastne gobe in sočno mahovje.

Sumljiv šum ji udari na uho. Rahel je bil, pa njen posluš je bil oster in dobro je razločevala, kedaj šusti veter po listju, kedaj pa stopa po njem sovražna noga. Vznemirjena se je ustavila.

V ravni črti je ležala pred njo široka Tantorova steza, dobrih petdeset metrov daleč je videla po njej.

Skoz listnati predor je stopala urnih korakov čudna, grozeča postava. Kulonga je bil.

Kala ga ni marala počakati. Obrnila se je in naglo odšla nazaj po svoji sledi. Ni bežala. Pa gorila ne napade rad človeka, če ga ne razdraži. Rajši se umakne.

Trdo za Kalo je prihitel Kulonga. Gladen je bil in mesa se mu je zahotelo. In tule se mu je obljuboval dober plen —!

Naglo je stopil in pripravil sulico za napad. Na ovinku se mu je skrila. Skočil je za njo in jo kmalu spet zagledal čisto blizu pred seboj.

Ustavil se je, daleč nazaj je zamahnila roka, ki je držala sulico, kakor blisk so sunile krepke mišice naprej in sulica je zletela proti Kali.

Pa slabo je meril. Toliko da ji je sulica oprasnila kožo.

Srdito je zakričala Kala in se razdražena obrnila proti sovražniku.

Po gozdu raztresena Kršakova družina je čula njen klic in v hipu so zahreščale veje pod težo njenih tovarišev, ki so hiteli na kraj nevarnosti, da ji pomagajo.

Kala je planila v napad.

Z bliskovito naglico je snel Kulonga dolgi lok z ramen in položil puščico na tetivo. Daleč nazaj se je upognil prožni les, tetiva je jeknila, puščica je siknila. Naravnost v srce je zadel izurjeni strelec.

S strašnim krikom je padla Kala mrtva na obraz. Besni so planili gorile z dreves nad Kulongo, kričeli in renčeli.

Pa Kulonga je zbežal po slonovi stezi kakor plašna antilopa. Poznal je silno moč in divjost teh gozdnih mož in vedel je da je izgubljen, če ga dobijo v svoje dolge strašne roke.

Daleč so ga zasledovali in hiteli za njim po drevju. Pa končno so drug za drugim pustili brezuspešni lov. Vrnili so se na kraj nesreče.

Noben izmed njih še ni kedaj videl človeka razen Trzana, in začuden so ugibali, kaj bi utegnilo biti neznano bitje, ki se je priklatilo v njihovo džunglo.

Zunaj na obrežju v Claytonovi koči je sedel Trzan in čul oddaljeni krik in vik skozi odprto okno.

Ko je zaslutil, da se je kaj posebnega zgodilo v rodu, je urno zapustil svoje knjige ter pohitel proti kraju, odkoder so prihajali glasovi.

Našel je v gozdu ves rod zbran krog svoje ubite varuhinje —.

Claytonov sin se je sicer že precej odtujil Kršakovemu rodu, zadnja leta posebno, ko je obiskoval očetovo knjižnico, je očitno zanemarjal svojo živalsko družbo. Pa vkljub temu je bila Kalina smrt zanj bidek udarec.

Kala je bila njegova varuhinja v zgodnji mladosti, kolikokrat mu je rešila življenje! Pozneje mu je bila zvest tovariš in menda edina v vsem rodu Kršakovem, ki ga ni sovražila.

Odslej ni imel prijatelja več, izvzemši Tantara, slona, ga je vse sovražilo —.

Sam bo sameval v divji, neprijazni džungli —.

Grenka žalost se mu je zagrebla v srce, ko je gledal zvesto žival mrtvo pred seboj na tleh, daleč po gozdu je odmeval tožeči klic Kršakovega rodu, ki je z njim Trzan dajal duška svojim bridkim čuvstvom.

Pa kmalu se je umaknila žalost drugemu čuvstvu —. Trzan je zakoprnel po maščevanju. Klic tuge se je prelil v divji, izzivalni krik, ki je klical na boj ubeglega napadaleca.

Živalski glasovi in klici tovarišev mu seve niso mogli popisati, kdo je ubil Kalo. Le to je posnel iz njihovega žlobudranja in kazanja, da je vidno, neznano bitje napadlo Kalo in nato zbežalo po Tantorovi stezi proti kraju, odkoder solnce prihaja.

Trzan se ni dolgo pomišljal, planil je v vejevje in pohitel proti vzhodu.

Poznal je Tantorovo stezo in njene velike ovinkove, presekali jih je in si izbral krajšo pot skozi vrhove dreves. Prehiteti je hotel krutega sovražnika, ki mu je ubil zvesto varuhinjo in tovarišico.

Ob boku mu je visel lovski nož nepoznane očetva v nožnici, sam si jo je naredil po sliki, ki jo je videl v svojih knjigah, čez ramena mu je visela njegova dolga trdna spletena vrv z zanko.

Od veje do veje, od drevesa do drevesa je hitel visoko gori nad mračno, zapleteno in neoprodno džunglo. Celo uro je potoval in spet je zadel na Tantarovo stezo.

Spustil se je na tla in skrbno iskal sled ubeglega sovražnika.

Našel jo je ob drobnem potočiču.

V mehlem pesku je zagledal čudne odtiske. — Tako so bili, kakršne je le on sam v vsej džungli puščal za seboj, če je stopal po mehki zemlji, le nekoliko večji so bili.

Srce mu je naglo udarilo. Ali je bilo mogoče, da je neznani, ubegli napadalec — človek? Tak "človek", kakor jih je videl na slikah v knjigi in kakršen je bil tudi on sam? Sledi sta bili dve.

Ena je peljala od potoka proč, druga nazaj k potoku. Koj je uganil Trzan, da je nasprotnik že prišel mimo. Sklonil se je in natančno ogledoval odtiske, ki so prihajali nazaj k potoku.

Da! Robovi so bili še ostri, zemlja čisto sveža, peščena zrna so tu in tam trkljala v jamice, ki jih je noga begunčeva naredila.

Ni bilo nobenega dvoma, sled je bila čisto sveža.

Begunec je pravkar prišel mimo —.

Spet je Trzan skočil v veje, z neslišno naglico je hitel po drevju, visoko nad stezo in trdo ob njej.

Ni še prišel miljo daleč, ko hipoma zagleda črnca na ozki travnatni planoti in pravkar je polagal smrtonosno puščico na tetivo.

Ves iznenaden je obstal Trzan —.

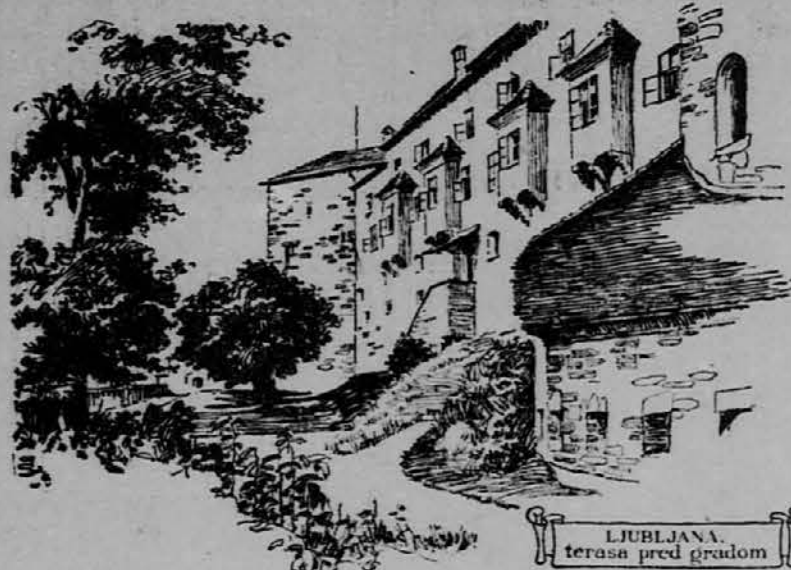
Njegove oči so obvisle na neznanem, čudnem bitju. Tako podobno mu je bilo po obliki telesa, — in vendar tako čisto drugačno v lice in po barvi!

Spomnil se je, da je videl v knjigah sliko takega bitja. Knjige so ga imenoval "črnci". Ampak — kaka razlika med odurno spako na sliki in temle vitkim, strašnim, življenja kipečim bitjem —!

In še nečesa se je spomnil iznenadeni Trzan.

Človek, ki je stal tamle na trati z globoko napetim lokom — da, to je bil "strelec" —! Videl ga je naslikanega pri črki s v svoji začetnici!

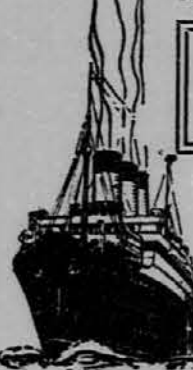
(Dalje prih.)

VELIKI POLETNI IZLET v JUGOSLAVIJO s krasnim brzim parnikom AQUITANIA

IZ NEW YORKA PREKO NEDELJO, 8. julija
CHERBOURGA, V

pod vodstvom popularnega vodnika, g. J. Krampotiča, od chikaškega urada Cunard Linije. Njegovo dosedanje izkušnje z enakimi izleti osigura potnikom ugodno vožnjo, brez skrbi se vozijo skozi do njihovega cilja. Kakor običajno, ugodna Cunardova postrežba, dobra domača hrana in zabave našim potnikom tretjega razreda.

BERENGARIA — 19. septembra
S. VUKOVIČ, vodnik

Vprašajte takoj kakšneše izmed naših agentov, ali pišite naravnost na

CUNARD LINE
140 N. Dearborn St. Chicago, Ill.

Phone: CANAL 5903

JOSEPH PAVLAK

PRVI JUGOSLOVANSKI POGREBNIK
V CHICAGO

1814 South Throop Street Chicago, Illinois

Se priporoča Slovincem ob času pogrebov. — Mrtvašnica na razpolago. — Avtomobili za vse slučaje, kakor ženitovanja, krste in pogrebe. — Na razpolago vsem noč in dan.

ZA

-Materinski dan 13. maja-

zveselite mamico s primernim darom, ki ji bo slajšal ure s prijetno godbo.

Podarite ji:

Materinski album gramofonskih plošč

vezan v platno, s primerno sliko za materinski dan na platnicah in tremi ploščami:

19991 Little Mother of Mine.
The Dearest Spot is Home, petje	75c
19992 Silver Threads Among the Gold.
Long, long ago, orkester	75c
19993 Dreaming of Home and Mother.
Lullaby from Ermine, petje.....	75c

Cena albumu s ploščami skupaj \$2.75
Album brez plošč - - - - .50

Mesto navedenih plošč se lahko zbere tudi poljubne slovanske ali druge 10 inč plošče iz našega cenika.

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West 22nd Street, Chicago, Ill.

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Odprava, ko ničesar ni?

Protestantje duhovščine nimajo, to je znano, niti episkopalci; imajo le ministre. Na gotova ušesa pa bolj doni, ako se govori o duhovniku in duhovščini. Vemo. To le mimogrede.

Episkopalni minister R. F. Neely je predlagal, naj se v episkopalni cerkvi odpravi religiozna poroka in se prepusti ženitev svetni oblasti. Protestantje so odpravili zakrament zakona, kaka verska ceremonija več ali manj ni nobenega pomena, pripustili so že tedaj civilni oblasti vso ženitev, to raj ne morajo ničesar odpraviti, ko je že vse odpravljeno.

Vernico v \$\$\$ lomijo krči.

Vernica v svete \$\$\$ je, kakor znano, v Woodwardu, Ia., a sedi v Chicagu, ima toraj ... Hudo mora biti taki vernici, ki je vsa zmešana za dolarji, pa ji ne kapne noben od nobene strani, niti ne iz katerega fonda.

Dvakrat hudo pa je, če drugim frejijo dolarji kar iz zraka, in je znašala kolekta "črnofrakarja in belosrajčnikov" za "ušesa polna laži, da jih komaj nesejo", kar tisočake. Skilenje na štrajkarje je gola zavist, enako kvakanje o "krčili zolodei od lakote", ker krč je lomil le Vernico, ki je padla skoz tako pri kolekti, kakor tudi pri štrajkarskem fondu. Drugi imajo vsaj "ušesa polna", Vernica v \$\$\$ pa samo široko sedi in še bolj široko odpira usta, žepi so pa prazni od dolarske vere.

Ročaj se obrne.

Izraz: Ročaj obrniti, ročico obrniti. ..., pomeni, da jih dobijo tisti, kateri jih je nameraval drugim soliti.

G. Molek ima v Opazovanjih predmet: Frnikoliranja. Stvar se začne z zadnjim pletom preko Atlantika v zrakovu, na desno in levo letijo mnenja in sodbje, vse je nekako zadovoljno vsaj iz hinavščine, in končno pride še en zadovoljni zadovoljinež, to je vati-kanski organ "Osservatore Romano". Vse je zadovoljno na zunaj, samole g. Molek ni zadovoljen in začne frnikolirati.

Odrito povem, da ni prav, ako se gotove verske reči preveč tlačijo v ospredje, se jih rabi za nekako reklamo. Čudež še ni noben čudež, ako se prav na široko o čudežu govori. — Davno od tega so Izraelci šli nad Filistejce s skrinjo zaveze, ampak bogami je bilo batin na cente. Pa so Filistejci izkusili, da za skrinjo zaveze ni nobeno — frnikoliranje.

G. Molek se zelo rad poglubi v čifutsko slovstvo; naj bi malo pokukal tudi v izraelsko zgodovino o oni dobi, in našel bi, da je kak "žegen" prav čudna roba. Tedaj Izraelcem batine, Filistejcem zmago, ampak Filistejci so bili zmage kmalu siti. Ročaj se je obrnil. Ali je res "Osservatore Romano" pisal, da je "križ triumfiral ...", kakor je v Opazovanjih, ne vem, najdem le, da pi-

še "a crucifix was the omen of victory ... a magnificent act of piety, faith and love ...". G. Molek piše, kakor bi bil križ vodil zrakoplov, ker frnikolira: "Sicer pa je križ slabo vodil letalo. Zakaj ga je zanesel v ledeno Kanado? Zdi se, da se tudi moč križa ravna po vetrovih".

V tem tonu gre frnikoliranje dalje o "St. Raphaelu", ki je bil žegnan in se izgubil, o "Old Glory", ki je imela celo papežev žegen, pa padla v morje ... z žegnom vred.

Nasprotno pa g. Molek kaže triumfalno na Lindbergha, ki ni imel nobenega križa, pa presek vse, dalje na Zida Levina, ki je bil brez katerega škapulirja ... Lastna zmoglost in sreča ... to je vse ... za razumne ljudi, kakršen je predvsem g. Molek, ni, če križ pomaga le v enem slučaju, v treh pa nič ...

Ker je frnikolač razumen, naj malo preudari to-le: Kdor bi se zanašal edinole na kak žegen, za tega stoji zapisano: "Ne skušaj svojega Boga." Pomoči ni treba, kjer zadostuje lastna zmoglost. Ali ni sto možnosti, da bi Bremen niti v Kanado ne bil prišel brez "žegna"? Pri "St. Raphaelu" in "Old Glory" navidezno žegen res ni pomagal, kakor bi človek sodil, ampak ali ni zopet sto možnosti, da je pomagal, ako se ni napačno rabil?

Vzemimo g. Moleka. Prišel je v Ameriko. Skozi 20 let že — frnikolira. Nisem sodnik, njegova lastna zadeva je to, ampak, ali bi ne bilo bolje, ko bi bil odšel v Ameriko s kakim žegnom ali škapulirjem in bi ga bil ta žegen pogreznil na dno morja, ko se bota le enkrat pogledala oči v oči z onim, katerega zdaj po prihodu v Ameriko tako satansko — frnikolira? He? Zdaj on soli in frnikolira, ampak držaj se lahko obrne, ker zapisano je: "In Gospod se jim bo posmehoval." Frnikoliranje še ni noben dokaz razumnosti, res razumni ljudje morajo malo globokeje misliti.

— Omaha, Neb. — Pismo, na katerem ni bilo imena, pač pa slika sodnika J. E. Raita, pod katero so stale besede, "Omaha, Nebr.", je prišlo brez zamude v prave roke.

— New York, N. Y. — Florence Johns, šestnajst let v službi Charles Tish kompanije, kjer so ji vse zaupali, je priznala, da je v teku treh let, kompanijo osleparila za približno \$37,000.

POHIŠTVO NA PRODAJ
radi odpotovanja. Miza, 6 stolov, peč za premog in plin skupaj, in več drugih hišnih predmetov za zelo nizko ceno. Zglasite se v soboto ves dan in celi teden potem, na 2321 S. Kroll Str. na 23. cesti med Roby in Hoyne, Chicago, Ill.

Vsaki čas in minuto dobite nas na telefon.
FRANK E. PALACZ, pogrebnik.
LOUIS J. ZEFRAK, pomočnik.
1916 W. 22nd Street
Phone: Canal 1267, Stanovanjski Rockwell 4882 in 8/40.

PREVOZ - DRVA - KOLN

Rojakom se priporočamo za naročila za premog — drva in prevažanje pohištva ob času selitve.
Poišite
Telefon: Roosevelt 8221.
LOUIS STRITAR
2018 W. 21st Place, Chicago, Ill.

Naložite pri nas,

kjer so že trije rodovi po tej banki prišli do neodvisnosti.

Kaspar American State Bank

1900 Blue Island Ave.

Chicago, Ill.

Sigurna banka za naložiti vaš denar.

OTTO KASPAR, predsednik

Obrnite se na nas, če boste potovali v Jugoslavijo